

Chuyện lăng tẩm và tượng đài của các lãnh tụ CS

Tản mạn

Hà Việt Hùng

Theo Wikipedia, trên thế giới có xấp xỉ hai trăm quốc gia, chỉ có dăm quốc gia theo chế độ CS, trong đó có Nga, Trung cộng, VN, Cuba, Bắc Triều Tiên. (Campuchia theo chế độ quân chủ lập hiến, nhưng thực tế nhà vua không có quyền quản trị đất nước.)

Ai cũng biết các nước CS rất “màu mè...hoa, lá, cành”, thích làm “rình rang” về hình thức, thích làm “cái gì đó” cho nó nổi đình đám, còn nội dung thì ấu tả, lúi sùi, “sao cũng được.” Ngay sau khi các lãnh tụ CS mất, ĐCS muốn xác lãnh tụ của mình phải được giữ lại để cho mọi người có dịp vào xem như một món đồ và chửi rửa chơi, mặc dù người dân không muốn xem làm gì.

Chuyện xây lăng tẩm hay đắp tượng đài các nhân vật chớp bu thường xảy ra ở các nước CS..” Chủ tịch CS nào cũng muốn xác của mình được thiêu, rồi chôn, nhưng các “đồng chí” thường làm ngược lại, khiến vong linh của những người này không siêu thoát được.

Điểm qua các lãnh tụ CS bằng cái chết của họ để mọi người theo dõi.

Các lãnh tụ ĐCS thay nhau qua đời, khởi sự từ khi Lênin, mất năm 1924 (ở tuổi 53), vì tai biến mạch máu não. Ông để lại *di chúc*, nói *không được xây lăng mộ hay đài tưởng niệm cho mình*, mà chỉ muốn *xác được hỏa táng (thiêu)*. Nhưng thi hài của ông được ĐCS Nga lưu giữ tại Quảng trường Đỏ, Mạc Tư Khoa cho tới hiện nay.

Quảng trường thường là những nơi gần trung tâm, diện tích to lớn, bát ngát. Trong khi ở một số thành phố, giá đất mắc hơn vàng, người dân phải sống chen chúc nhau, cống rãnh ngang dọc, vô trật tự, thiếu vệ sinh.

Thật ra, việc lưu giữ xác chết là một gánh nặng rất lớn về kinh tế hằng năm đối với quốc gia đó (tiền xây dựng, bảo quản, an ninh...) Hơn nữa, nhiều tài liệu CS thâm thập được, đem lại cho dân chúng một cái nhìn mới hơn, về những người được coi là huyền thoại một thời, không chỉ riêng cho nước Nga, mà cho toàn thế giới.

Năm 2009, một nghị sĩ Nga báo động là thi hài Lênin đã được ướp trong hoá chất giòng già 86 năm, chỉ còn lại 10%, đã làm cho nhiều người phải sửng sờ.

Sự kiện tượng Lênin ở Nga bị người dân giật sập, vứt vào thùng rác. làm mọi người trên thế giới phải ngạc nhiên, sửng sốt. Người ta không thể ngờ một lãnh tụ CS đầy quyền lực như thế, lại bị hạ bệ một cách không thương tiếc, đáng nguyên rửa như vậy. Thời đại CS đã sụp đổ, bị lên án, cáo chung, nhường chỗ cho một thể chế mới, tốt đẹp hơn.

Trẻ em Việt Nam bị tên thi nô Tố Hữu nhồi sọ:

*Bác Lênin ở nước Nga
mà sao em thấy như là Việt Nam.*

dù không biết Lênin là ai.

Stalin qua đời năm 1953, vì chảy máu não, hưởng thọ 74 tuổi, xác được giữ trong Lăng Lênin đến gần cuối năm 1961 *mới bị mang ra khỏi lăng* và được *chôn* trong khu nghĩa trang dành cho các nguyên thủ quốc gia (bên cạnh điện Kremlin).

Tên CS Stalin cũng được thi nô Tố Hữu tung hô còn hơn cả cha mẹ, vợ chồng, anh em ruột thịt:

*Stalin! Stalin!
Yêu biết mấy, nghe con tập nói
Tiếng đầu lòng con gọi Stalin!*

Xác Lênin được ướp, còn xác Stalin được chôn. Dù bằng cách nào, nhà độc tài CS cũng trở về với cát bụi.

Rồi đến HCM. Biết mình sắp theo “cụ Marx, cụ Lênin” đi ở tuổi 79 (2-9-69) (trùng với ngày tuyên bố độc lập, ĐCSVN phải đổi qua ngày hôm sau, 3-2-69). Họ Hồ để lại *hai* tờ di chúc, một năm 1965 và một năm 1969. Thực ra, hai di chúc này gần giống nhau. Di chúc thứ hai chỉ là bản chép lại và sửa chữa của bản di chúc thứ nhất. ĐCSVN bắt chước đàn anh Nga trong việc *ướp* xác họ Hồ, có quyết định thần kỳ: *xây lăng và lưu giữ xác họ Hồ* để dân chúng vào xem, dù trong di chúc, họ Hồ đã cẩn thận nhắc nhở ĐCSVN *phải thiêu (hỏa táng) xác mình đi, rải tro ở ba miền đất nước*. "*Sau khi tôi đã qua đời, chớ nên tổ chức diếu phúng linh đình, để khỏi lãng phí ngày giờ và tiền bạc của nhân dân. Tôi yêu cầu thi hài tôi được đốt đi, nói chữ là "hỏa táng". Tôi mong rằng cách "hỏa táng" dần dần sẽ được phổ biến. Vì như thế đối với người sống đã tốt về mặt vệ sinh, lại không tốn đất. Bao giờ ta có nhiều điện, thì "điện táng" càng tốt hơn. Tro xương thì tìm một quả đồi mà chôn. Gán Tam Đảo và Ba Vì như hình như có nhiều đồi tốt. Trên mộ, nên xây một cái nhà giản đơn, rộng rãi, chắc chắn, mát mẻ để những người đến thăm viếng có chỗ nghỉ ngơi.*

Nên có kế hoạch trồng cây trên đồi. Ai đến thăm thì trồng một cây làm kỷ niệm. Trồng cây nào phải tốt cây ấy. Lâu ngày, cây nhiều thành rừng, sẽ tốt cho phong cảnh và lợi cho nông nghiệp.

Nếu tôi qua đời trước ngày nước ta được thống nhất, thì nên gửi một ít tro xương cho đồng bào miền Nam."

Đây là *nguyện vọng duy nhất* của ông, nhưng ĐCSVN *không thực hiện*. Bộ Chính trị Trung ương Đảng đã quyết định *ướp xác và xây lăng mộ cho HCM* bất kể đến di chúc của ông. Điều cần thiết là phải bảo quản thi hài cho đến khi xây xong lăng mộ.

Vào cuối tháng Tám, các chuyên gia Liên Xô, trong đó có ông Yuri Lopukhin và Giám đốc Phòng thí nghiệm của Viện Hàn lâm Y học Liên Xô Sergei Debov, đã được mời đến Hà Nội. Tình trạng sức khỏe của ông HCM đang nguy kịch. Ông Sergey Debov nhớ lại: "*Sáng ngày 2 tháng 9, chúng tôi đã được khẩn cấp đưa đến bệnh viện 103. Trên đường đi, chúng tôi đã được thông báo tin buồn về cái chết của Chủ tịch. Tại bệnh viện, chúng tôi đã tiến hành cuộc khám nghiệm tử thi và ướp xác ban đầu để thi thể có thể được đưa đến nơi cho người dân vĩnh biệt Người. Khi đó, chúng tôi không biết di chúc HCM yêu cầu được thiêu xác mình."*

Sau Lễ quốc tang, bắt đầu cuộc thảo luận về nơi thực hiện các công việc ướp xác. Các chuyên gia Liên Xô đã nói lên ý kiến và nhận được sự ủng hộ của Thủ tướng Liên Xô Kosygin, người dự lễ truy điệu tại Hà Nội: Moscow là nơi tốt nhất để thực hiện các công việc đó. Nhưng ban lãnh đạo Việt Nam lại muốn thực hiện tại Hà Nội.

Sau 23 tháng xây dựng, lăng tẩm họ Hồ được khánh thành năm 1975 ngoài ý muốn của họ Hồ (theo di chúc), với sự thiết kế, thi công, giúp đỡ kỹ thuật, phương pháp bảo quản của gần 100 chuyên gia người Nga. Theo ban quản lý, công trình vĩ đại này mang ý nghĩa “ý Đảng, lòng dân”. Theo khảo sát năm 2012 của Đài CNN, lăng HCM nằm trong 6 dinh thự xấu xí nhất trên thế giới (“sixth most ugly” building in the world).

ĐCSVN phải thừa nhận mắc tội *bất hiếu* vì đã không làm theo lời dạy trong di chúc. Hơn nữa, đã tiêu quá nhiều tiền. Tiền xây lăng lại rất tốn kém, tiền ma chay, tiền nuôi cả một sư đoàn canh giữ an toàn. Theo một nguồn tin, xác chết lần đầu được ướp với giá không dưới một triệu đô trong khi đất nước còn nghèo, dân chúng còn sống vất vưởng, nghèo khó, “mạt rệp”.

Nhưng, ngay sau khi được “bầu”, nhân lễ kỷ niệm 40 năm Ngày truyền thống và trao Huân chương Độc lập hạng Nhì cho Ban Quản lý Lăng Chủ tịch HCM, Thủ tướng CS VN Nguyễn Xuân Phúc nói, cần *“tiến tới chủ động hoàn toàn” để giữ gìn lâu dài thi hài Chủ tịch HCM (BBC, tháng 8-2016)*.

Không biết việc *“chủ động hoàn toàn”* của NXP là gì, hay NXP muốn ĐCSVN cứ tiếp tục *bất hiếu* với HCM, vì “cha già” dân tộc hay muốn người dân nghèo mau chết vì siêu cao thuế nặng.

Người Việt chúng ta rất trân trọng chữ hiếu, và thực thi nghiêm chỉnh những gì ghi trong di chúc người khuất. Nhưng, ĐCSVN không “đếm xỉa” đến di chúc, họ xem như ông Hồ không dặn điều gì cả. Thế cho xong nợ. Nhưng, thật *bất hiếu* dù là ĐCSVN đã phải thừa nhận. ĐCSVN vin vào có *“ý Đảng, lòng dân”* để chạy tội cho hành động của mình. Có thể họ Hồ nơi chín suối không ngậm cười được.

Ngoài Lăng chủ tịch Hồ Chí Minh, khu vực quảng trường còn là nơi tập trung nhiều công trình lịch sử, điem tham quan thu hút như phủ Chủ tịch, nhà sàn, chùa Một Cột...

Năm 2010, nhiều người góp ý nên chôn xác HCM, nhất là Hồ Cẩm Đào (Tổng Bí thư Đảng CS Trung Quốc khóa 16-17, Chủ tịch nước Cộng hòa Nhân dân TQ và Ủy viên Thường vụ Bộ Chính trị Trung ương ĐCSTQ). Trung Quốc không nhận lãnh trách nhiệm, vì xác ướp đã bị thối vữa nhiều chỗ và việc bảo quản rất tốn kém, nhưng Tổng Bí Thư Nông Đức Mạnh (Chủ tịch Quốc hội VN từ 1992 đến 2001, và là Tổng Bí thư Ban Chấp hành Trung ương ĐCSVN từ 2001 đến 2011) và một số đại biểu QH phản đối việc chôn cất, cho rằng *“Nếu chôn xác họ Hồ, dân chúng sẽ biểu tình lớn, gây bất ổn cho xã hội”*.

ĐCS Nga không tôn trọng bản di chúc của Lênin, ĐCSVN cũng không tôn trọng bản di chúc của HCM, lại đến ĐCSTQ cũng không tôn trọng bản di chúc của Mao: *không thiếu xác theo yêu cầu*.

Lãnh tụ CS thứ ba là Mao Trạch Đông qua đời năm 1976, vì bệnh teo cơ. Có nguồn tin cho rằng sau khi Mao qua đời, ĐCSTQ có hỏi ý kiến của ĐCS/VN về cách ướp xác, nhưng VN thoái thác (?).

Mặc dù ông là nhà lãnh đạo đầu tiên ký văn bản chính thức vào tháng 11 năm 1956, quy định tất cả những nhà lãnh đạo cấp trung ương trở lên, sau khi chết, sẽ được an táng theo nghi thức *hỏa táng*. Và chính ông, cũng mong được *hỏa táng*, nhưng ĐCSTQ lại *ướp* xác ông và lưu giữ trong lồng kiếng tại *Nhà kỷ niệm Mao Chủ tịch tại quảng trường Thiên An Môn* để dân chúng vào xem. Khắp TQ có hơn 2.000 bức tượng vinh danh MĐ.

Rồi đến Kim Nhật Thành (Kim il-Sung của Bắc Triều Tiên), mất ở độ 82 vì tuổi già (?). Xác được đặt trong lồng kiếng để dân chúng vào xem, tại lăng tẩm trong khu *Cung tưởng niệm Kumsusan* (hay còn gọi *Quảng trường Kim Nhật Thành*). Lễ tang ông ở Bình Nhưỡng có hàng trăm ngàn người tham dự, nhiều người trong số đó đã khóc và kêu gào tên ông trong suốt lễ tang. Bắc Triều Tiên chính thức gọi ông là “Lãnh tụ vĩ đại” và hiến pháp xem ông là “Chủ tịch vĩnh cửu”. Ngày sinh và ngày mất của ông là quốc lễ ở Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Triều Tiên.

Thi thể của Kim Nhật Thành *được bảo quản trong một lồng kính, đặt trong một lăng mộ xây ở ngoài trời tại Cung tưởng niệm Kumsusan*. Chân dung của Kim Nhật Thành, Karl Marx và Lenin nằm xung quanh quảng trường. Ở Bắc Triều Tiên có khoảng 500 bức tượng của Kim Nhật Thành.

Kế đến là Kim Chính Nhật (Kim Jong-il), con trai của Kim Nhật Thành, mất năm 2011 ở tuổi 79 (không nói lý do). Sau khi Kim Chính Nhật chết, ĐCS Bắc Triều Tiên lưu xác ông trong lồng kiếng. Trăm nghìn người dân Triều Tiên đã đổ ra đường gào to, khóc thương thảm thiết còn hơn “cha chết, mẹ chết” khi đoàn xe tang chở thi hài ông Kim Jong-il đi qua các con phố ở thủ đô (?).

Lúc còn sinh thời, ông được gọi là "*Lãnh tụ Kính yêu*" và khi mất là "*Tổng bí thư vĩnh cửu*". (gọi KNT là "*Lãnh tụ vĩ đại*" và hiến pháp xem KNT là "*Chủ tịch Vĩnh cửu*", ở trong nước ngày sinh và ngày mất của KNT được xem là quốc lễ).

Cựu đại sứ Bắc Triều Tiên tại Thái Lan, Hong Soon-kyung, người đã trốn sang Nam Triều Tiên, cho rằng điều này rất có thể xảy ra: "*Đây là hành động thần tượng hóa gia đình họ Kim. Họ giữ thi thể các ông ấy với mục đích duy trì thể chế...*"

Không biết người ta khóc thật hay khóc giả, hay chỉ là một màn kịch được dàn dựng. Sau Kim Chính Nhật là cậu con út Kim Chính Ân (Kim Jong-un) thừa kế. Có người cho là Bắc Triều Tiên tự "thu mình tự vệ" bằng vũ khí.

Thi hài ông Kim Jong-il được gìn giữ tại Cung tưởng niệm Kumsusan ở Bình Nhưỡng trong những ngày quốc tang.

Kim Jong-un (Kim Chính Ân) sinh năm 1984 (23 tuổi) kế vị. Kim Jong-un còn quá trẻ, chưa thể nói đến lúc chết ra sao. Như ta thấy, nước CS này theo thể chế cha truyền, con nối.

Lãnh đạo CS kế tiếp là Fidel Castro của Cuba. Cũng may, *Fidel Castro* ở Cuba *chết trên giường bệnh* ở tuổi 90, không để lại di chúc gì cả. Hơn nữa, ĐCS Cuba không biết “hoa hòe, hoa sói” như ĐCSVN. ĐCSVN lấy một ngày (4-12) làm quốc tang cho Fidel Castro dù bị dân chúng trong nước cực lực phản đối.

Khi biết tin Fidel Castro chết, nhiều người Cuba ở Mỹ (Florida) đã tràn ra đường mừng rỡ. Dĩ nhiên, có rất nhiều tượng Fidel Castro ở Cuba.

Venezuela là một quốc gia nhỏ bé ở Nam Mỹ (dân số hơn 31 triệu). Nước này được công nhận theo thể chế CNXH. Dân chúng đưa tiễn *Tổng thống Hugo Chavez* khi ông qua đời (năm 2013) vì bệnh ung thư, ở tuổi 58, trong nước mắt.

Người nổi nghiệp ông, thề sẽ quyết tâm bảo vệ cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa ông đã theo đuổi suốt 14 năm qua. ĐCS nước này tuyên bố xác của cố TT Hugo Chavez sẽ được *ướp* cho mọi người vào chiêm ngưỡng (theo tinmoi.vn) (?)

Ngay khi còn sống, các lãnh tụ CS đã có nhiều tượng đài do chính quyền đương kim vinh danh, như tượng đài của Lênin, Stalin. Ở Bắc Triều Tiên có khoảng 500 bức tượng của Kim Nhật Thành.

Riêng tượng HCM có rất nhiều (?) trong cả nước, màu trắng, màu đen hay nhũ giả vàng, dùng để trang trí những buổi hội nghị hay họp hành.

Ở tỉnh Sơn La, các đồng chí nhà ta có dự án xây dựng tượng đài HCM với chi phí 1.400 (1 ngàn 4 trăm) tỉ đồng. UBND tỉnh này giải thích để “câu” tiền của khách du lịch. Xây một tượng đài giá 1 ngàn 4 trăm tỉ ở nơi “khỉ ho cò gáy”! UBND này sau đó đính chính, đầu nhiều như thế. Dù sao, đó cũng là sáng kiến hay. Nếu không có sáng kiến như vậy, lấy đâu dịp tốt để “chấm nút”? Phải “bày” ra, mới “chấm nút” được chứ? Hoan hô các đồng chí lãnh đạo tỉnh Sơn La! Dân nghèo đói kệt xác dân. Ta không nghèo là được rồi. Ai bảo dân không giàu?

Điều nên để ý là ĐCS nào cũng muốn *ướp* xác lãnh tụ của mình, kể cả ĐCSVN. Họ như “gái đi già mồm”, còn thừa nhận *bất hiếu* đối với người đã khuất. Dân chúng ngày càng “vô sản” vì những cái xác vô dụng đó.

Kể đến, khi lãnh tụ qua đời, dân chúng thường được dàn dựng khóc lóc thảm thiết, tạo ra những cảnh mê tín dị đoan không phù hợp với thực tại.

Hà Việt Hùng